

Presentació de les dades sobre l'estat del medi ambient a Catalunya

- El secretari de Medi Ambient i Sostenibilitat obre la jornada on s'han presentat els principals indicadors sobre l'estat del medi ambient a Catalunya

Josep Enric Llebot, aquest matí en la presentació de la jornada.

El secretari de Medi Ambient i Sostenibilitat, Josep Enric Llebot, ha presentat aquest matí la jornada *El Medi Ambient a Catalunya i Europa. Estat i perspectives de futur*, on s'ha presentat l'Informe complet sobre l'estat del medi ambient a Catalunya 2006-2010 i l'Informe anual 2013, així com l'informe SOER 2015, El medi ambient a Europa: estat i perspectives. Des de l'any 2008, la Generalitat de Catalunya fa informes anuals sobre l'estat del medi ambient que ajuden a conèixer l'estat de les masses d'aigua, l'atmosfera, el patrimoni natural i la biodiversitat, els residus, l'energia o el canvi climàtic.

Els principals indicadors analitzats en els informes sobre l'estat del medi ambient són:

Aigua:

Per al període 2006 – 2010, els resultats de l'anàlisi qualitativa indiquen que el 49% de les masses d'aigua subterrànies estava en bon estat; que el 57% dels rius es trobava en un estat bo o proper a bo i el 27% en un d'inferior a bo. Pel que fa a les masses d'aigua costaneres, el 74% estava en bon estat.

L'any 2013, l'evolució d'aquests mateixos indicadors és positiva: el 51% de les masses d'aigua subterrànies estava en bon estat; el 69% de les dels rius es trobava en un estat bo o proper a bo i el 25,7% en un d'inferior a bo. El 61% de les masses d'aigua costaneres estava en bon estat. La resta es troba en un estat proper a bo i només 4 masses es trobaven en estat dolent d'un total de 36 masses d'aigua costaneres.

Atmosfera:

Les principals fonts d'emissió de contaminants atmosfèrics són el transport terrestre i la mobilitat de persones amb mitjans motoritzats, algunes indústries, la generació elèctrica, el transport aeri i marítim i els sectors domèstics i de serveis. Analitzant aquestes fonts d'emissió l'informe indica que, en general, la qualitat de l'aire a Catalunya és bona, tot i que entre els contaminants principals que trobem a l'aire n'hi ha tres que destaquen per sobre dels altres: els òxids de nitrogen (NO₂), que han presentat superacions a l'àrea de Barcelona i a la del Vallès i el Baix Llobregat; l'ozó troposfèric (O₃), que és un contaminant secundari i té punts de concentració predominants a zones situades a la plana de Vic, Catalunya Central i, fins i tot, a zones del Pirineu Oriental; i les partícules de mides diferents, a les quals en alguns moments s'afegeix pols d'origen africà que arriben en determinades circumstàncies meteorològiques (PM₁₀, PM_{2,5}).

Al llarg dels darrers anys, els patrons de qualitat de l'aire s'han mantingut estables, amb algunes superacions dels nivells - d'NO₂ i de PM₁₀ - a les aglomeracions urbanes, però destaca una tendència a la baixa dels nivells de PM₁₀ respecte d'anys anteriors. L'O₃ també presenta superacions, però, en aquest cas, fora de les aglomeracions urbanes. La majoria dels quinze contaminants principals que s'avaluen es troben dins dels objectius de qualitat de l'aire.

Biodiversitat i patrimoni natural:

Catalunya és un mostrari de paisatges europeus a petita escala que, en poc més de 30.000 km², allotgen una gran varietat de substrats, sòls, climes, orientacions, altituds i distàncies al mar. Tot i que més del 60% del territori manté un alt grau de naturalitat, és alhora molt vulnerable per les pressions a què està sotmès: hi ha més de 7 milions d'habitants concentrats en el 30% del territori.

A Catalunya hi ha més de 30.000 espècies conegudes, la majoria del grup d'invertebrats artròpodes, de fauna i flora. Segons la Llista vermella per a espècies europees, el risc d'extinció d'aquestes és baix i més del 80% es mantindrien si es conserven les condicions actuals.

El sistema d'espais naturals protegits va passar d'ocupar un 10% del territori el 1991 a un 30,8% el 2006 i a un 32% el 2013 amb un total de 164 espais. Els espais naturals de protecció especial ocupen un 9,2%.

Una estratègia de conservació de la biodiversitat i el patrimoni natural que ha crescut molt els darrers anys és la custòdia del territori: a final del 2009 hi havia 377 acords sobre més de 28.000 ha. El 2012, s'havia reforçat i incrementat a 634 acords de custòdia, que representen 62.129 hectàrees terrestres: un 2% del territori de Catalunya.

Residus:

La gestió dels residus ha progressat significativament durant els darrers anys. En el període 2006-2010, la generació dels residus municipals, industrials i els procedents de la construcció i la demolició va experimentar una reducció més o menys significativa. En paral·lel, les recollides selectives es van incrementar.

El 2013 es van recollir 3.588 mt residus municipals: 1,30 kg per habitant i dia, un 21% menys que el 2006. La recollida selectiva va incrementar un 38%.

Pel que fa als residus industrials, el 2013 se'n van generar 3.600 mt: un 35,8% menys que el 2006. Aquesta xifra reflecteix la millora de l'eficiència en el sector i, especialment, l'impacte de la recessió econòmica en l'activitat industrial catalana.

El sector que va experimentar una reducció més intensa a causa de la crisi econòmica va ser el de la construcció. Aquest fet també es va traslladar a la generació de residus de la construcció i la demolició, que l'any 2010 va ser de 3.527 mt, un 68% menys que el 2006 (11.000 mt). L'any 2013, la generació

d'aquests residus és de 2.300 mt, cosa que representa un 2,6% del que es produïa al seu pic de l'any 2006.

Energia:

L'any 2009, últim any amb dades disponibles, es van consumir 24.297 kTEP (milers de tones equivalents de petroli) en forma d'energia primària; és a dir, l'energia inicial que posteriorment és transformada per al seu ús. El 25% d'aquesta energia va ser produïda a Catalunya i el 75% restant va ser importada des d'altres territoris. En aquest sentit, Catalunya és un país importador d'energia.

L'evolució en el consum de l'energia en el període 2006-2009 mostra que, després de l'increment continuat experimentat des del 1990 i el sostre de consum assolit l'any 2005, la tendència es va invertir. D'aquesta manera, entre el 2006 i el 2009, el consum d'energia primària i d'energia final es va reduir un 8%.

Fonamentalment, la situació de recessió econòmica va ser la principal causa d'aquest decreixement. Tot i això, índexs com ara el consum per habitant i la intensitat energètica (quantitat d'energia consumida per cada unitat de riquesa creada), també van mostrar un cert desacoblament del consum energètic respecte a la població i el grau de riquesa generat des de l'any 2003, cosa que indica una millora de l'eficiència en l'ús de l'energia.

Canvi Climàtic:

Els treballs realitzats pel Servei Meteorològic de Catalunya, a partir de l'anàlisi d'un conjunt de sèries climàtiques de temperatura i precipitació del període 1950-2010, mostren un augment de la temperatura mitjana anual de +0,23°C per dècada.

Pel que fa a les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle (GEH), l'any 2006 es van emetre un total de 54,5 Mt de CO₂ equivalent. L'any 2012 les emissions es van reduir a 43,1Mt, un 20% menys.

El sector del processament de l'energia va generar el 75,6% de les emissions de GEH l'any 2012. Dins d'aquest àmbit, el sector del transport és el dominant amb un 27,5% del total. Els processos industrials diferents de la combustió van produir el 9% de les emissions, el sector agrícola el 8% i el tractament i l'eliminació de residus el 6%. L'1% restant correspon a l'ús de dissolvents i altres productes. Tots els sectors, llevat del tractament i l'eliminació de residus i

■ **Comunicat de premsa** ■

l'agrícola, van experimentar una reducció d'emissions anuals en el període transcorregut entre el 2006 i el 2010, que va continuar fins al 2012.

Consulta els informes en aquest enllaç:
http://territori.gencat.cat/ca/01_departament/06_estadistica/07_publicacions_estadistiques/medi_ambient_sostenibilitat_publicacions_est/

14 de juliol de 2015